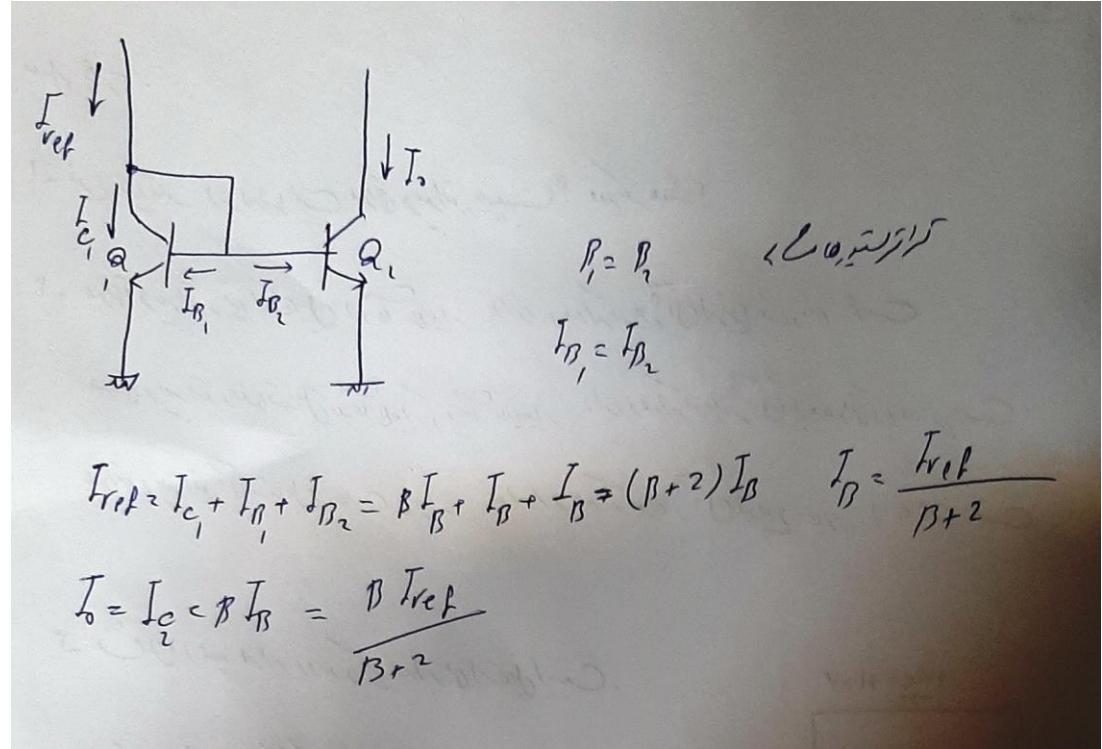

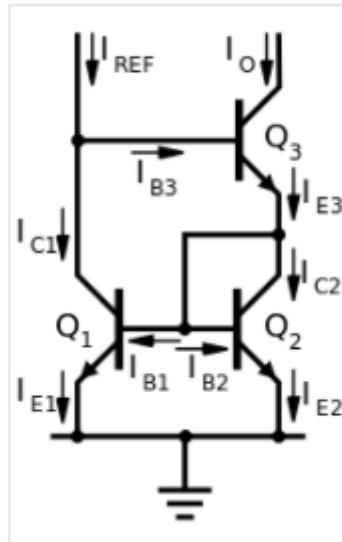
آینه جریان BJT ساده

معادلات جریان در آینه جریان ویلسون

به منظور عملکرد صحیح در یک مدار آینه جریان، شرایط زیر باید برقرار باشد:

۱. ترانزیستورهای Q1 و Q2 کاملاً مشابه باشند. پس جریان کلکتور (Collector) آنها برای یک جریان بیس (Base) یکسان برابر است.
۲. هر سه ترانزیستور دارای جریان امیتر مشترک (Common-Emitter) یکسانی (β) باشند.

آینه جریان ویلسون

از آنجا که Q_1 و Q_2 دارای ولتاژهای امپیتر (متصل به زمین) و بیس (متصل به یکدیگر) یکسانی هستند، پس جریان بیس آنها یکسان خواهد بود. به این جریان I_B می‌گوییم:

$$I_{B1} = I_{B2} = I_B \quad (1)$$

از معادله بالا می‌توان گفت که جریان کلکتور در Q_1 و Q_2 یک مقدار یکسان خواهند بود:

$$I_{C1} = I_{C2} = I_C \quad (2)$$

حال از معادلات پایه مربوط به ترانزیستور BJT جریان بیس مربوط به ترانزیستور Q_3 به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$I_{B3} = \frac{I_O}{\beta} \quad (3)$$

همچنین برای مقدار جریان امیتر داریم:

$$I_{E3} = \frac{\beta + 1}{\beta} I_O \quad (4)$$

با استفاده از KCL در مدار آینه جریان ویلسون، معادله زیر را به دست می‌آوریم:

$$I_{E3} = I_{C2} + I_{B1} + I_{B2} \quad (5)$$

با جایگذاری معادلات اول و دوم در معادله بالا داریم:

$$I_{E3} = I_C + 2I_B \quad (6)$$

با توجه به $I_C = \beta I_B$ که از شرط دوم و معادلات پایه ترانزیستور BJT به دست آمده است:

$$I_{E3} = I_C + 2 \frac{I_C}{\beta} = I_C \left(1 + \frac{2}{\beta} \right) = I_C \left(\frac{2 + \beta}{\beta} \right) \quad (7)$$

با جایگذاری معادله چهارم در معادله بالا داریم:

$$I_O \left(\frac{\beta + 1}{\beta} \right) = I_C \left(\frac{2 + \beta}{\beta} \right) \quad (8)$$

برای به دست آوردن I_C معادله بالا را بازنویسی می‌کنیم:

$$I_C = I_O \left(\frac{\beta + 1}{\beta + 2} \right) \quad (9)$$

حال با در نظر گرفتن جریان مرجع (I_{REF}) و با استفاده از KCL و جایگذاری در معادله دوم، به رابطه زیر می‌رسیم:

$$I_{REF} = I_{C1} + I_{B3} = I_C + I_{B3} \quad (10)$$

با استفاده از معادلات شماره (۳) و (۹) و (۱۰) داریم:

$$I_{REF} = I_O \left(\frac{\beta + 1}{\beta + 2} \right) + \frac{I_O}{\beta} = I_O \left(\frac{\beta + 1}{\beta + 2} + \frac{1}{\beta} \right)$$

معادله را بار دیگر بازنویسی می‌کنیم:

$$I_O = \frac{I_{REF}}{\left(\frac{\beta+1}{\beta+2} + \frac{1}{\beta} \right)}$$

سرانجام با ساده‌سازی و فاکتورگیری جریان خروجی را به دست می‌آوریم:

$$I_O = \frac{I_{REF}}{1 + \frac{2}{\beta(\beta+2)}}$$

واضح است که حتی اگر β نسبتاً کوچک باشد، مقدار $(2/\beta + 1)$ خیلی بزرگ خواهد بود، در نتیجه مخرج در معادله بالا به یک میل می‌کند. بنابراین مقدار I_O به مقدار I_{REF} میل خواهد کرد.

$$\lim_{\beta \rightarrow \infty} (I_O) = I_{REF}$$

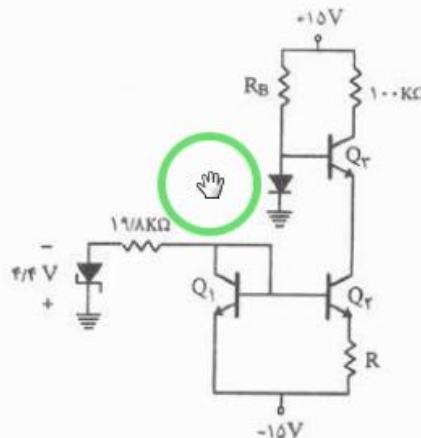
برای مثال برای یک ترانزیستور با مقادیر متوسط $\beta=50$ ، از نظر تئوری می‌توان انتظار انحراف جریان در حد $7.75\mu A$ را داشت. برای مقدار $\beta=150$ این مقدار به $8.75\mu A$ کاهش می‌یابد.

باید به این نکته بسیار مهم توجه کرد که آینه جریان ویلسون یک منبع جریان ثابت نیست. اگر ولتاژ تغذیه V_{CC} تغییر کند، مقدار جریان خروجی نیز تغییر خواهد کرد. فرض کنید جریان مرجع I_{REF} توسط یک مقاومت متصل به منبع جریان به دست آید. همچنین فرض کنید V_{BE} برای تمام ترانزیستورها دارای مقدار $0.7V$ باشد. در نتیجه ولتاژ بیس ترانزیستورهای Q1 و Q2 مقدار $0.7V$ خواهد بود، زیرا امپیتر این ترانزیستورها به زمین متصل است. مقدار ولتاژ بیس ترانزیستور Q3 نیز برابر با $1.4V = 0.7 + 0.7$ خواهد شد. حال مقدار جریان مرجع به صورت زیر است:

$$I_{REF} = \frac{V_{CC} - 1.4}{R_{REF}}$$

بنابراین مقدار جریان خروجی نیز به ولتاژ تغذیه وابسته خواهد بود. یک منبع جریان ثابت به عنوان جریان مرجع می‌تواند یک جریان خروجی ثابت را تضمین کند.

مثال ۱: در مدار شکل زیر ترانزیستورها مشابه و دارای β بزرگ هستند. ولتاژ کلکتور Q_3 برابر $10V$ است. مقدار مقاومت R را به دست آورید.

$$V_z + R_{C1}I_{C1} + V_{BE1} - V_{EE} = 0$$

$$4.4 + 19.8I_{C1} + 0.7 - 15 = 0$$

$$V_T \ln \frac{I_{C1}}{I_{C2}} = R_2 I_{C2}$$

$$V_T \ln \frac{I_{ref}}{I_{C2}} = R_2 I_{C2}$$

$$V_T \ln \frac{I_{C1}}{I_{C2}} = R_2 I_{C2}$$

$$25 \ln \frac{0.5}{0.05} = R_2 \times 0.05$$

$$R_2 = R = 1.15K$$